

КАУНО

С ЛЮБЕЗНОТО СЪДЕЙСТВИЕ НА ОБЩИНА ХАСКОВО

ГОДИНА 2010 (ИДИНАЙСТА) БРОЙ 1 (14) ДАТА ПО ПАНАИРЯ ЦЕНА 50 ст. ИЗЛИЗА КОГАТ МОЖИ

КРИЗА Е !!! ДВА ЧИСТУ ГЛАННИ ШОЛЬМЕНИ ДРАПАТ ПО ЕМАЧА ЯВАШ, ЯВАШ...

Мика повикала Теню и категорично заявила:

- Теньо, край на прустиятъ. Ут днеска нататък зъ четем! Така де, ние европейци ли сме, иль ко?

Отишли в библиотеката и си взели книги за четене. Мика наблегнала на любовната литература, Теню на криминалната. След известно време Мика, опиянена от прочетеното, проронила:

- Теньо, искам да мъ убичаш кат Ромео, да мъ ревнуваш кът Отелу и да мъ сгадаш кът Къзъновъ!

- Ни можи - отговорил Теню - За сиге мога сам дъ тъ охъпя утзать, отъ съм на "Баскервилскуту куче".

ут Култучкинъ Мика

Живко Тенев ЧУКНА 50

Живко Тенев - GISSEN

Ха сега де!... То някои като ударят 50, се изморяват, други се хвалят, а при него нещата си дойдоха някак нормално. Нашият GISSEN ей така, както си рисуваше смешните неща около себе си, и ги чукна. Ако взема да ви разправям колко международни и национални прояви има, ще кажете: тоя се хвали, че го познава. Ами хвала се ама някак по-скромно. Нека да ни е жив и здрав и още по-работлив! Заповядайте да видите юбилейната му изложба "Балкански синдром" на 7 септември пред театъра.

ЗА УСМИВКАТА КРИЗА НЯМА

Бертолд Брехт казва: "Непоносимо е да живееш в страна, в която няма чувство за хумор, но още по-непоносимо е да живееш там, където чувството за хумор е необходимо, за да живееш."

Изпратените творби за Четвъртият национален хумористичен конкурс на тема "Криза", организиран от община Хасково и "Бъкъдемия Каунъ" показват, че тежките дни на световната финансова криза се преодоляват по-добре не със скърдане на зъби, а с усмивка и чувство за хумор. А Хасково безспорно се утвърждава като център на хумора от национален мащаб, за което говорят сами и числата: за тазгодишния конкурс бяха изпратени 307 творби от 165 автори! Един показател, който разбива на пух и прах мрачните твърдения за катастрофалната бездуховност на българина, който уж се интересувал само от чалгата и от нищо друго. Не, българинът твори и то по време на криза, и то твори с усмивка.

Ето още малко статистика, която е интересна като информация. За раздел "Проза" бяха получени 166 разкази и фейлетони от 95 автори. От тях 49 мъже и 46 жени от всички краища на България и от всички възрастови категории.

В произведенията са разработени всички проблеми на днешния живот на българина - от политиката, през алкохола, та до секса.

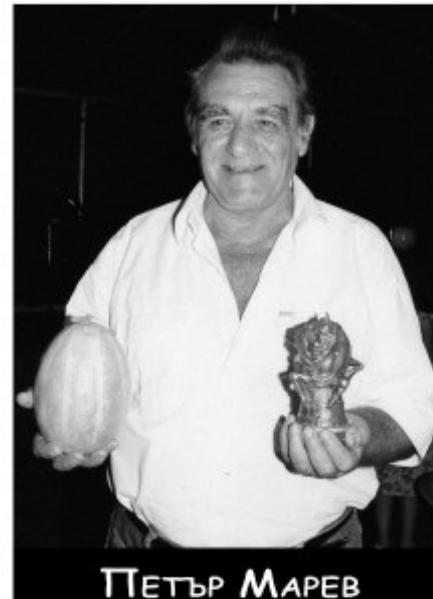
Прави приятно впечатление масираното настъпление на по-красивата половина от човечеството в хумористичната проза, с което се опровергава наложеното мнение, че на жените се отдава само поезията. Още по-радващо е, че със свои творби гастролират най-младите, толкова хуленините тийнейджъри, които уж се интересували само от компютри, чалга и дискотеки.

Напротив - в конкурса има и 17-годишни автори, а най-приятната изненада е участието на 16-годишната Габриела Кожухарова, която се представя с разказът "Манастирът". Какво по-хубаво от това: млади, умни, мислещи, с чувство за хумор.

В раздел "Поезия" се получиха 141 поеми, стихотворения и епиграми от 70 автори. От тях 40 мъже и 30 жени. И тук географията на участниците покрива цялата страна - от Благоевград до Шумен и от Видин до Бургас.

И тук възрастовата граница е от автори в детска възраст до автори във вдетиняваща възраст. Млади или стари, неизвестни или малко известни, някои от тях достойно и успешно се конкурират с такива доказани майстори на поезията като Румен Леонидов, Петър Марев, Васил Сотиров, Красимир Машев и Николай Павлов, които с участието си вдигат нивото на всеки поетичен конкурс.

В тези дни на духовна суша Хасково трябва да бъде поздравен за това, че дава поле за изява и привлича една особено рядка порода творци - творците на хумор, които навсякъде по света са като белите ластовици, защото се броят на пръсти. А най-хубавото е, че го прави с усмивка защото се знае, че хуморът разкрива сериозната страна на глупавите неща.

Петър Марев

ЕСЕН

Точи ли се, точи тая пуста криза и за нея свършек като че ли няма. Съксах вече и последната си риза, а пък близките ми липсата ги хвана. Днеска на кого за другия му дреме, многоризниците не раздават ризи. Тия с двете ризи, дявол да ги вземе, пък се блъскат по оташките за визи.

Голотата се налага като мода, избор нямаш. Изборът един и същ е: по-далеч от близките, че дебнат съда да ти свият даже залъка на същен. Есента дърветата във охра мацна, свири вятърът: Ох, мъка, мъка, мъка! Птичката на рамото ти так не кацна, а попътно върху него се изцвъка.

СОЦИАЛНА ПОМОЩ

Пена среца Дуда и я пита.

- Видох твойо Геле да се реди на опашка пред социалните. Що донесе?
- Три кила пилешки хапки – отговорила Дуда
- Макя, какво че ги сготвиш? – поинтересува се Пена.
- Че ги панираме довечера. Минете с Вуте къде назека, носете и вино. Видат ми се тегави, ама че ги изручаме. На другия ден Дуда много ядосана отишla право у социалните.

- Що е това дека сте дали на моjo тиквеник? Джвакааме, плювааме, едно не можахме да прокараме.

Служителите взели да се извиняват. Пратката била за гимназията. Гебе по по-грешка докопал кашона с презервативите.

ГИЦА БЕЗНЕСМЕНКА

Гица беше голема командраторка. Един ден рече на мъжо си:

- Вичо, кризата напиня яко. Требе да се стегнем. Денонощно трябва да работим

Из детско съчинение в интернет за мумиите :))) Почекпете от извора!!!

Мумия е добре съхраненото мъртво човешко тяло. Човек може да стане мумия по три начина: чрез опитомени караконджули, чрез диви караконджули или чрез други мумии. Мумиите са по-отпасни от зомбитата и някои обитават египетските пирамиди, където ронят псувни (наречени египетски проклятия) по всеки посетител.

Дивите караконджули са невидими животинки които бродят земята и когато намерят човешки труп заровен в пясък, потънал в блато или занемарен в планините, му изсмукват всичката течност от тялото и го оставят съсухрен – тоест трупа става мумия. Този тип мумии не са отпасни и си стоят умрели. Освен това не са омотани с тоалетна хартия.

Това е караконджул. Видим. Бягай!!!

Древните египтяни пък са използвали опитомени караконджули. Само тази цивилизация е успяла да намери начин да ги опитоми. Всъщност тези дни се предполага че караконджулите вече не им се смучат трупове и мумии не се създават с тяхната помощ. След като са изсмукали течностите от трупа, египтяните са омотавали своите мумии с тоалетна хартия. Защо са го правили, никой не знае, освен баба ти, която е мумия.

Третия метод за превъплъщение в мумия става когато някоя мумия успее да набара някой турист. Да имате предвид обаче, че мумиите са доста бавно-движещи се същества и трябва да си ужасно смотнат да попаднеш в смъртоностните им прегръдки. Когато хване туриста мумията го прекършва и му изсмуква течностите. Също като зомбитата, мумиите са нуждаещи се мъртви същества – докато зомбитата им се иска мозъци, на мумиите им се иска мозъци и течности. Поради това двойно желание, мумиите са много по-отпасни от зом-

оти сака да си купим кюмюр.

Гица въртеше мъжо си на среднио си пръст, затова почти го изкомандва.

- Вичо, че купим много овци. Ти че пасеш половината на единния баир, а другата половина я че я пасем на другио баир. Денонощно че работим, нема да се жалим.

Вичо рекал:

- Гицо ма, как че се повидуваме като маж и жена? – притеснен попитал Вичо. Лесна работа бе Вичо, че пукнеш с пушката и я че се появя на момента за уважението.

На другио ден Вичо гръмне с пушката и Гица бърже довтасва. На вторио и третио ден Гица беше точна. Следващите дни Вичо гръми, но Гица никаква повече не се появява.

След един месец те ти я Гица пристига с мерцедес.

- Къде одиш та те нема толко време ма – пита я Вичо.

- Оно зе да се гърми от секой баир. Дека гръмне я се тръча. Не мога да смогна. Зе да се гърми откъм сръбско – тръча, откъм македонско и гърцко – я па тръча. Дойдох да ти се обада, че нема време и да се уважим като хората. Заминаям за Италия. Айде чао, Вичо, уважението си е уважение, бизнесо си е бизнес. Сите ми плащат в евро. С голото ти уважение не се живее.

Битата, и физически по- силни, някои дори с магически сили. След като бъде изсмукан, трупа на туриста се поставя в саркофаг, омотан е с тоалетна хартия от мумията и след няколко часа е готов да бъде още една мумия в пирамидата.

Тази мумия само се преструва на мирна и умряла.

Мумиите са зли същества. Би трябвало да се пазите от тях, тъй че е преторъчано да страните от пирамидите. Освен ако искате да бъдете мумия. Но от това няма смисъл – вампирите, например, са много по-готини полумъртви същества, и вероятно миришат по-добре. И се пазете от тези псувни – мумиите са известни че само за това мислят по цял ден (ако въобще мислят без мозъци), как най-добре да напсуваат следващия идиот влезнал в пирамидата им. Някои псувни са толкова страшни (по-страшни от тези на Стоичков даже!), че дори да успееш да избягаш от мумията (нещо 99% вероятно) ще ти тежат над главата и могат да те сломят до умора и смърт.

НАЙ-ИЗВЕСТНИ МУМИИ:
Баба Ти, Ози Осбърн, Лили Иванова

ЮНАШКИ ЕПОС

Всяка сутрин пея кански:

- Стани, стани, юнак балкански!

Но си нямате представа:

СТАВАМ АЗ, А ТОЙ НЕ СТАВА...

Красимир Машев

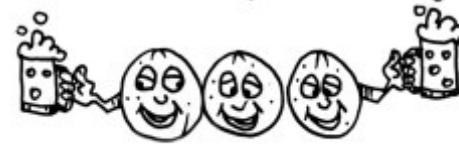

Култукина Мика

Мика ражда момче. Цънцарува Въца и звъни:
- Мико, чиститу дете. Разбраф, чи е мъжку. Кажь сиге на кога мяса?

- На когъ? нъ Теня - пу цял ден съпи, пък кът събуди, мументалну фата шишету.

Санъдю въри пу улицът с наведена глава, умислен и с утрицателну наструение.

- Санъдъо, кък е наструениету, видиш ми съ в гуляма стетен кахърен?

- Кък няма да съм въ аратлик? Дохтуръ ми рече, чи нъ Микъ хни уставят три месеца жуоть.

- И тоита ни е леснъ, мамкъ му и жуоть. Остпукун топкът, нищу ниможиш напрай.

- Кък дъ съ остпукоя въ, минъхъ четеръ месецъ, пък тя още чисту живъ.

БАНКАТА

Радостина Ангелова

Срецам онзи ден Митето, стар приятел от квартала и от здрави на здрави, през бира на бира, стигаме до злободневни теми:

- Кризата е измислица за преразпределение на света и авоарите...
- казвам и издишвам дима от цигарата през присвирти очи, както е в добрите шпионски филми.
- Бегай, – отвръща Митето – криза има и още как! Ти знаеш ли какво

ми се случи на мен?

И даже не чака да се вкаменя подобаващо, а започва направо:

- Внезапно успявам да изкарам едни пари от едни хора и викам си, я да отида аз да направя едно влогче в банка, да имам нещо настрана. Ама и аз като тебе – Тома неверни, не щото има криза... За мен криза си няма отникъде! Световна конспирация е това, другото е вестници и балъци... И отивам аз в една банка близо до нас...

Тук Митето сръбва, пяната полепва по мустаците му и продължава:

- Вътре – жега, не е истина... Ни климатик, ни вентилатор, ни-що! Но пък празно. Жив човек няма. Изправя се охраната до мен – цялата му риза смърди на прокиснато, обаче с вратовръзка... И пита, ама знаеш ли как пита, злобно едно: За каса ли сте? Не, викам му – ще внасям... Като светна той ми човек, като викна в салона, той малък салонът, де: Клиент за внасяне, за внасяне!... И какво мислиш?

Митето пак прави една пауза за подновяване на мустаците, а аз се почесвам по носа – като се замисля, все се чеша по носа. От малък ми е този навик.

- От всички бюра започнаха да ръкопляскат! Даже една по-старичка, такава, викна "Браво!" и стана на крака! И оттам като се почна... Не е за върване! Дойде началникът на офиса, лично преброя парите, че машините хабели много ток?! И както оформяше документите, разпореди да раздадат по двеста лева на всеки в офиса като аванс за месеца... докато дойде друг клиент! И ми взеха, ти казвам, паричките, разпределиха ги на купчинки и си ги раздадоха! Абсолютно! Изпратиха ме с пожелания за дълъг живот и здраве и пак да отида, ако искам да направя влог, тяхната банка била най-мислецата за хората...

Добре, че са тъмните очила, та не се виждат светковиците в очите ми! Докъде са стигнали със световната конспирация, ей!

- Ти си луд – ядосвам се не на шега – аз веднага щях да си изтегля парите! Това са мошеници! Как не ги е срам, поне да те бяха изчакали да си тръгнеш, а не да...

- Чакай, чакай – Митето ме прекъсва точно като набирам скорост – Ти не знаеш какво стана после... Излизам аз отвън, видя ми се есенна вечер на сред юли – такъв хлад беше след преживяното в банката. И хоп! Среци

мен камера, микрофон и никакво момиченце ми се хили: Добре дошли в "Скрита камера"! Тия мене за мезе ме бяха взели, разбираш ли! Снимали в салона скрита камера, филмчета си правели за моя сметка! И ей това ме обърка съвсем – това в банката наистина ли беше или какво...

- Скрита камера ли? – изумявам се и аз... – Значи банката си е читава? Че защо ми разправяш тая история толкова време... Аа... Няма криза, нали това ти разправям от началото, ня-ма...

Кирето ме поглежда през дъното на халбата, тупва я на масата и след като посочва на келнерката до донесе по още една обиколка, се навежда към мен и пощепва:

- Не знам какво беше... И аз се успокоих той ден, оставил си паричките на влог, ама... Оттогава гледам предаването – нито това момиченце го води, нито филм с мене изльчиха... Обаче от три месеца получавам месечното си извлечение

от банката на листове втора употреба – от едната страна са си никакви техни неща, от другата – моето извлечение... И то написано на ръка...

Петър Ванчев

МЕДОНОСЕН САТИРИК

САТИРИК СЪМ И ПЧЕЛАР СЪМ –
с двадесет годишен стаж.
Във поезията – звяр съм,
диамант, сребро, талаш!

ЗА МЕДА СИ ГАРАНТИРАМ –
на световно е ниво.
На пчелите, щом подсвирна,
те се хващат на хоро.

ЗА ЦАРИЦАТА ГОТОВ СЪМ
и главата си да дам.
Оцелявам, но въпрос е:
мед или пък бой ще ям?

www.
hsnovini.
com

За реклама: 038/588 769

Haskovo
info

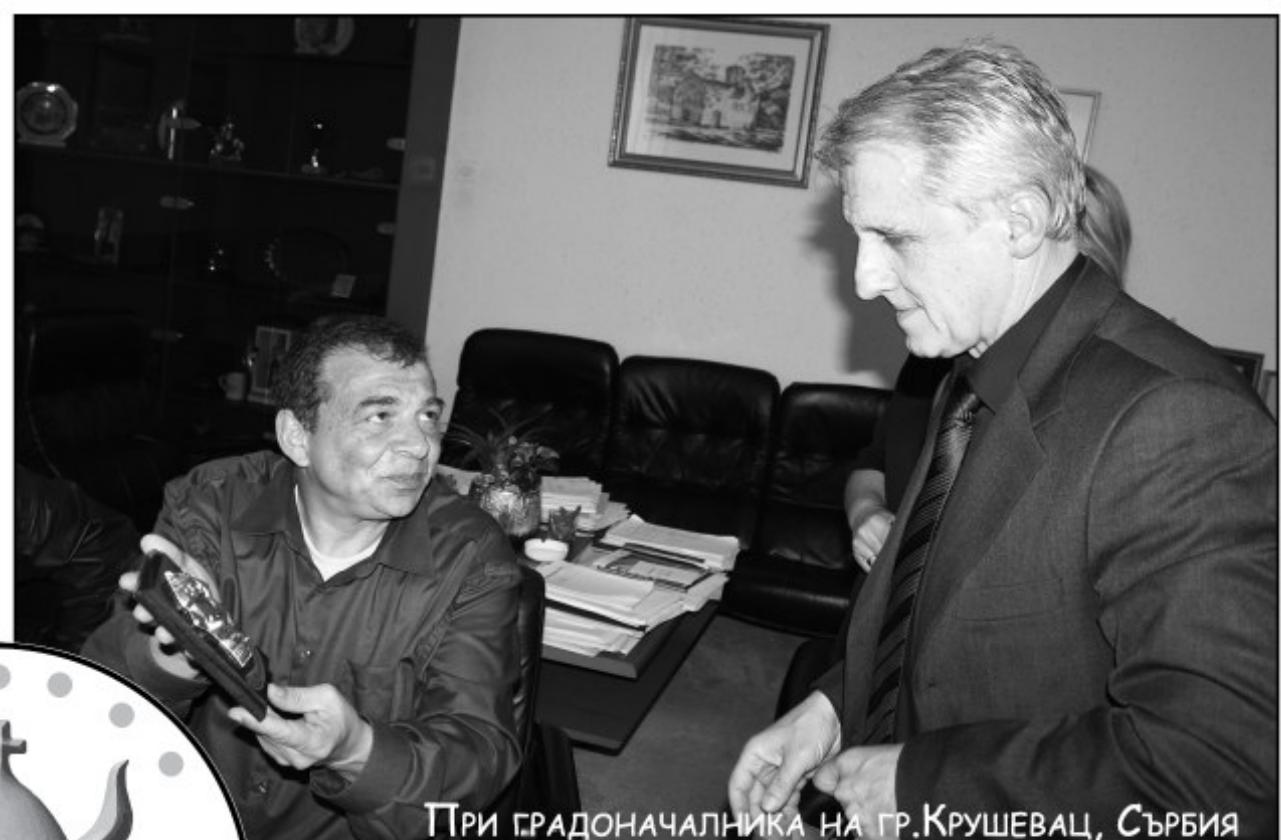

КАТО СИ ОТКRIЕШ СЪБРАТ, Е ДОБРЕ. КАТО ТИ Е БРАТ, ОЩЕ ПО-ДОБРЕ. АКО Е И КОМШИЯ, ТОВА СИ Е ЖИВ КЪСМЕТ. ТАКА И НИЕ - ОТКРИХМЕ СЕ НА ФЕСТИВАЛА "ЗЛАТЕН ШЛЕМ" В БРАТСКА СЪРБИЯ И ОТГОГАВА НИЕ - В КРУШЕВАЦ, ТЕ - В ХАСКОВО. ДОПАДНАХМЕ СИ И АКО БЯХМЕ ПО-МЛАДИ, ЩЯХМЕ ДА СЕ ВЗЕМЕМ. А ЗАСЕГА САМО СЕ ГЛЕДАМЕ И ТЪРСИМ КАКВО ДА СТОРИМ, АМА ДА Е ХУБАВО И БАЛКАНСКО. С ЕДНА ДУМА ГОЛЯМА РАБОТА!

АКО ЩЕ Е МОАБЕТ, ТО ТОВА СИ ГО ПРАВИМ НЯКАК БЕЗ ДА СЕ УСЕТИМ. АМА ИСКАМЕ ДА СЕ ОБЕДИНИМ И ДА ВИДИМ АДЖЕБА, ТЕ НА КАКВО СЕ СМЕЯТ И НИЕ НА КАКВО. А ПОСЛЕ ДА ВИ ПИТАМЕ ЩЕ ОТКРИЕТЕ ЛИ ВИЕ РАЗЛИКИТЕ? ИНАЧЕ РАЗЛИКА НЯМАМЕ: ЖЕННИТЕ НИ НЯКАК ЕДНАКВИ, В СМISЪЛ - ХУБАВИ. РАКИЯТА И НАШАТА, И ТЯХНАТА - ПИВКА. САЛАТИТЕ ЕДНАКВИ, ПСУВНИТЕ СЪЩО, ХРАНАТА - ОХ, МАМОО... АБЕ БАЯ УЧЕН ТРЯБВА ДА СИ, ЗА ДА ОТКРИЕШ РАЗЛИКИТЕ. НИЕ ЗАСЕГА СЕ ОСЛАНЯМЕ НА ПРИЛИКИТЕ. ИМЕННО ЗА ТОВА И ДВАТА ЛИТЕРАТУРНИ КОНКУРСА - И НАШИЯ, И ТЕХНИЯ ГИ НАПРАВИХМЕ НА ТЕМА "КРИЗА". ЩОТО И НИЕ СИ Я ИМАМЕ, И ТЕ Я ИМАТ. ОСТАВА ДА ИЗДАДЕМ НА СРЪБСКИ И НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ЕДИН ОБЩ СБОРНИК, ТА ДА СЕ НАДСМЕЕМ ЗАЕДНО НАД ТАЯ ПУСТА ДА ОПУСТЕЕ КРИЗА. ПЪК И ДА ВИДИМ ИЗЛОЖБАТА ОТ ТЕХНИЯ МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС ЗА КАРИКАТУРА НА СЪЩАТА ТЕМА. С НЕЯ ТЕ ЩЕ НИ ГОСТУВАТ НА 7 СЕПТЕМВРИ В ХАСКОВО.

Откриване изложба на Gissen в гр. Крушевец, Сърбия

При градоначалника на гр. Крушевец, Сърбия

с Бата Живойнович и Мария

Яна Желева в гр. Крушевец, Сърбия

КЦК - гр. Крушевец, Сърбия

Бранко Ристич

Златна Кацига на гости в Хасково

БИСЕРИ ОТ АПТЕКИТЕ

ДАЙТЕ МИ ЕДИН ГЛИСТЕР АНАЛГИН!
МОЖЕ ЛИ ЕДНО ЗА КРЪВНО НА „ПАТКАФАРМА“?
МОЖЕ ЛИ ХАПЧЕТА ЗА ИЗРУСЯВАНЕ НА МОЗЪКА?
...КИЛОМЕТЪР ЗА ТЕМПЕРАТУРА...
...ЗЕЛЕНИ ХАПЧЕТА ЗА ЕПИДЕМИЯ...
МОЖЕ ЛИ ЕДНИ ХАПЧЕТА ЗА СЕКС „ПОДАГРА“?
КАЛИЕВ ХИПЕРКОМБИНАТ

От зелената рецепта ми дай „Седалгин ООН“

Хапчета за хлебарки имате ли?

...а калиев сперманганат имате ли?

Какво е разписанието на това хапче?

МОНОЛОГ ПО ВРЕМЕ НА КРИЗА

Илко Чамов

Светнатите по темата казват, че икономическата криза дошла от САЩ, обиколила първо цяла Европа и чак тогава дошла в България. Затова и нашенската криза щяла да си тръгне от тук най-накрая. В което силно се съмнявам. Като гледам как върви хавата, в България тя се чувства като у дома си. Пък и да си призная – не ми пушка, аз винаги съм бил финансово стабилен – преди нямах пари, сега също нямам, и както върви – нямам и да имам.

На, доскоро имах силно доверие на американския долар. Ама щом светната казват, че кризата ни е изпратена от САЩ, рекох на зелените банкноти сакън и се обърнах гъзнем. Така застанах на своето място в този шибан живот. От собствен опит знам, че начините са два – или да заемеш твърда позиция, или да застанеш в неудобна поза...

След време се влюбих в едно евро, ама не в Катето Евро. Щото аз си я обичам, ама тя не знай. Чунким пък и да е учтиво информирана от мен – убеден съм – ще ми даде гръб.

Та, влюбих се в едно евро. Както казва баща ми – няма нищо по-внезапно от влюбването. Може би само диариета...

Стискам еврото в шепата – до изпотяване. Когато получа заплата – прибирам европейската монета в чекмедже. Ала още на другия ден пак я вземам в длан и ѝ се радвам от сърце. На полугладен стомах. Тъй като щом платя електриката, водата, наема на боксонаиера, новата прическа на жена ми, и пр., за друго пари не остават. Тя моята на десетина козметички и коафьори да отиде – все си е същата. Лани като бяхме с нея на лозето, съседът над мен ми вика: „Комшу бе, т'ва жена ти ли е? Пардон, аз пък рекох, че си турил плашило срещу птиците!“

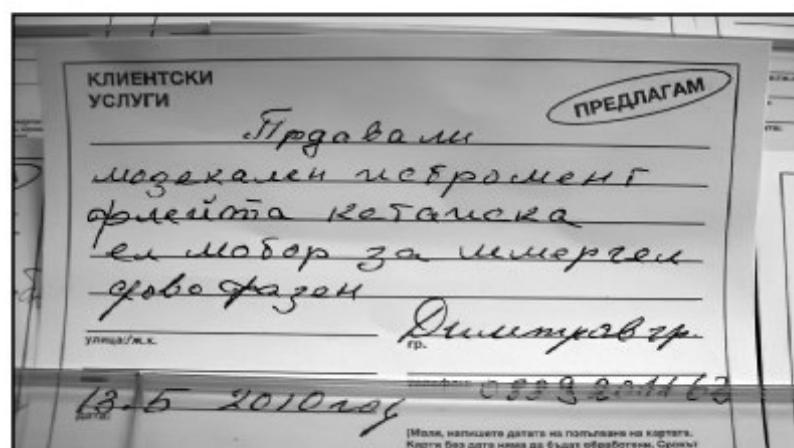
Стоя си оня ден пред телевизора. По новините съобщиха, че тодожаката набънал до няколко милиона. Веднага отскочих до пункта. Тодаждийката харен човек излезе – съгласи се да платя с еврото. Стана ми малко тъжно за монетката, ама нали все се надявам, че и на мен щастите все някога ще ми се усмихне.

Вечерта жена ми изрева като южноафриканска вувузела:

- К'во си се ухилил, бе? Хладилника полуупразен, пък ти така се радваш, та чак ченето ще ти падне!

Отвърнах й, че живея с една надежда. Пък тя проклетницата ми рече:

- Ако искаш да знаеш – пък аз със Спиро от шестия етаж!

ДАЙ „ЛАКАЛУТ“ ЗА ВАГИНАЛНА ПРОМИВКА
(„Лактацид“)

...ЕДНА КАНТОНЕРКА АНАЛГИН...

ПАСТА ЗА ЗЪБИ „ПЛАКА ЛУД“?

ИМАТЕ ЛИ ДЕФЛОРИРАЩ САПУН НА „ДОВЕ“?

Една кутийка презервативи „ДЮРАСЕЛ“

Един астериин „Узо“ че ме цепти главата...

„ЧЛЕННИК БАЛКАНСКИ“
(„Шлемник Байкалски“)

БУШОНИ ЗА УШИ ИМАТЕ ЛИ?

ВАГИНАЛНИ ТАБЛЕТКИ ЗА ПРЕЗ УСТАТА?

ОБЕЗЧЕСТЯВАЩ СПИРТ
(обезволяващ)

Нелко Начев

Диляна Ханджева

ГА СЯВАТ БУСТАНТИ, ЖЕНИТЕ Ф НАШТУ СЕЛУ
ИМАТ ОБИЧАЙ. ТАА, КУЯТО Й С НАЙ-ГУЛЯМ ЗАД-
НИК, СЯДА НА ЗЕМЬТЬТЪ И ПОЧВА ДА СЪ ВЪРГА-
ЛЯ – ДА СТАВАТ КАУНЬТЕ И КЪРПУЗИТИ ГУЛЯМИ
КАТ НЕГА.

АМА ТАА ПРОЛЕТ ОТИШЛИ НА БАИЯ И ГЛЕДАТ

- ДИБЕЛА НЕЛА Я НЯМА. А'М СИГА? ОГЛЯВАЛИ
СА, ОГЛЯВАЛИ СА – СИЧКИТЕ КЛЮЩАВИ. МИЛКА
ХИЛКАТА ВЪЗДЪХНАЛА:

- И'ВО-О-О, ТО Ф ТАА КРИЗА И ГЪЗОВЕ КАТ
ХОР'ТА ДА НЯ'AMI ...

ЛЕКАР ВЛИЗА НА ВИЗИТАЦИЯ. ИЗПИСВАТ ПАЦИЕНТА ОТ ПЪРВО ЛЕГЛО. ТОЙ
ВАДИ КУТИЯ С ЕВТИНИ БОНБОНИ И ЧЕРПИ:

- ДОКТОРЕ, БЛАГОДАРЯ ЗА ГРИЖИТЕ! Е, БОНБОНИТЕ НЕ СА СКЪПИ, Но ЗНА-
ЕТЕ – КРИЗА. МАЛКО Е, Но ОТ СЪРЦЕ!

- БЛАГОДАРЯ! ЖИВ И ЗДРАВ!

ЛЕКАРЯТ ПРЕМИНАВА КЪМ ВТОРОТО ЛЕГЛО И ПРОВЕРЯВА ЛИСТА С НАНЕСЕ-
НИТЕ РЕЗУЛТАТИ ОТ ДИУРЕЗАТА НА ПАЦИЕНТА:

- САМО ЛИТЪР ЗА ЕДНО ДЕНОНОЩИЕ?! ТОЛКОВА МАЛКО?!

- Е, ДОКТОРЕ – КРИЗА. МАЛКО, Но ... от БЪБРЕК!

КРИЗА ЛИ?

КАКВО СТЕ МИ ЗАДРЪНКАЛИ ЗА КРИЗА?
ПРИ МЕНЕ, БРАТКО, ВСИЧКО Е НАРЕД.
НЯ', ВЧЕРА СИ КУПУВАХ НОВА РИЗА
ОТ ЩАНДА, ДЕТО ВСИЧКО Е ... ПО ЛЕВ.

ЖЕНАТА МЕ НАПУСНАЛА? ПАК КЛЮКИ.
ДЗ ЛАНИ Я ИЗПРАТИХ НА КУРОРТ
ВЪВ ГЪРЦИЯ, А ТУКА СИ ИЗПУКВАМ
ПАРИЧКИТЕ, що праща ми със зор.

И МАМБО ИМАМ ВСЯКАКВО В ДОМА СИ –
и ъбъс, и леща, тук-таме домат.
Яйца си пържка, сиренце... ета си,
че аз направо съм си бил ъбът.

РАКИЙКА СИ СВАРЯВАМ МАЛКО ТАЙНО,
ПРИЗНАВАМ СИ, НЕ ПЛАЩАМ ЗА КАЗАН.
ОБАЧЕ С ПИТИЕНЦЕТО ОМАЙНО
АЗ ЧЕРПЯ, ДА НЕ СЪМ ПЕЙЗАН.

ЗА КРИЗА КАКАНИЖКЕТЕ ЛИ ОЩЕ?
‘Ми дрънкайте си, щот’ СТЕ БУДАЛИ.
Е, СЛУЧВА СЕ И АЗ ДА ВИЯ НОЩЕМ...
НА ГЛАДНО МАЙ НЕ МОЖЕ ДА СЕ СПИ...

Илко Каракчев – гр. Тополовград

ПЕСНИЧКА ЗА РЕВОЛЮЦИЯТА

Всяка революция погълща
своите деца и дебелее,
само сексуалната превръща
сталините във свои мавзолеи!

Всяка революция бездушно
дупки дупчи с пушки във телата,
само сексуалната запушва
всички дупки - даже и в душата!

Всяка революция прегазва
любовта със кървави обувки,
само сексуалната наказва
и палац, и жертва със целувки!

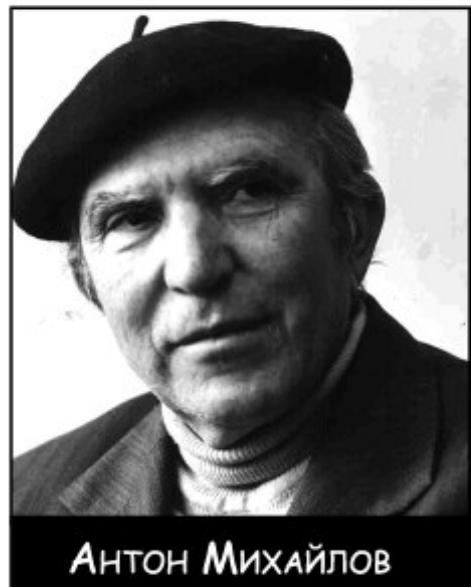
Всяка революция умира
шевовете щом напълнят гушки,
само сексуалната не спира
и до края ни държи на мушка...

Николай Павлов

**КРИЗА Е !!!
ТВА БЕШЕ....
ХУДОЖНИКЪ
ОТПРАШИ КЪМ БАХАМИТЕ...**

БАЙ АНТОН - НЕЗАБРАВИМИЯТ

Антон Михайлов

Един от предходниците на днешния „Каунъ“ беше хумористичният сборник „Шегата настрана“, който също излизаше „отвреме навреме“, но редовно през 80-те години на миналия век. Един от неговите „главни“ редактори беше Пилю Пеев.

Спомням си сега за едно интервю на този корифей на хасковската хумористика, за чието наследство днес претендират мнозина. То е с писателя Антон Михайлов, роден в Хасково на 30 септември 1916 година. Бай Антон тъкмо навършише 70 години и Пеев го е спасил от пантофи в тогавашния му апартамент на петия етаж на единствения „наклонен“ блок в Хасково.

Писателят, уви, не е успял да каже почти нищо в това знаменателно интервю, но затова пък от неговата властна и енергична съпруга читателят ще научи толкова подробности за дългогодишния им семеен живот, каквито няма откъде другаде да се узнаят. Даже и псевдонимите му, Заслугата, разбира се, е главно на безсмъртния Пилю Пеев.

А на мене ми се иска все пак да добавя и това, че Антон Михайлов беше основател и пръв председател на Дружеството на Съюза на българските писатели в Хасково, беше автор на около двадесет белетристични книги и на две писки. Неговата забележителна работоспособност и практичността, която проявяваше винаги, когато не беше под зоркото око на грижовната си съпруга кака Стефка, му помогна освен това да инициира и участва в създаването на литературните музеи в Стара Загора и в Хасково, да бъде главен редактор на старозагорския алманах „Хоризонт“, журналист в Радио Стара Загора и какво ли още не.

Дори и като пенсионер след 1976 година, когато отново се завърна в родния си град, той беше в основата на почти всички литературни събития, включително и на уникалното за България честване на 50-годишнината на организирания литературен живот в Хасково, свързано с основаването на първия в провинцията литературен кръжок, създаден на 3 март 1932 година от група ентузиазирани местни творци, последователи и ученици на Тома Измирлиев.

Последните години от живота си Бай Антон отдаде на написването на мащабната си тетralогия „Земята на Велика“, която за жалост не можа да види бял свят поради настъпилите обществено-политически промени в нас и вложеното му вчес здравословно състояние. На 19 октомври 1993 година Антон Михайлов ни напусна завинаги. Гробът му на Централните хасковски гробища от години пустее, но нека да се надяваме, че все някакъв спомен за него е останал. Поне у пишещите му събрата в Хасково...

Йордан Нанчев

НА ЧАША ВОДА С АНТОН МИХАЙЛОВ

Хол в апартамента на писателя. На преден план кака Стефка, съпругата на писателя. Малко встрани, до фикуса, той, писателят, с вечната си добродушна усмивка на улучил тройка от джакпота. Прозорец, врата, осветително тяло, библиотека, мебели, чехли... Чашите са напълнени. Интервюто може да започва.

ПИЛЮ ПЕЕВ: Добър ден.

КАКА СТЕФКА: Добър ден.

П.П.: Ама, че време!

АНТОН МИХАЙЛОВ: Ами-и...

К.С.: Така е.

П.П.: Да не прекъсната разрешаването на някакъв важен семеен проблем?

К.С.: Не.

П.П.: Много се радвам.

К.С.: Няма защо.

П.П.: Другарю Михайлов, какво е Вашето отношение към хумора и въобще?

К.С.: Няма прах за пране. Ако имаше барем „ВЕРО“, защо да не помислим и за хумора.

П.П.: Кога и по какъв повод написахте първата си хумористична творба?

К.С.: И първата, и последната ги е писал все преди да се срецнем. После се родиха дъщерите и не му беше много до смях.

П.П.: Какви чувства изпитахте, когато взехте в ръце още топла-топла Вашата „Калинка“?

К.С.: Само той да беше я взимал, ама по-добре да не си отварям устата.

П.П.: А „На другия ден“?

К.С.: На другия ден гълташе валериан.

П.П.: Другарю Михайлов, бихте ли формулирали какво е според Вас хуморът?

А.М.: Ами-и...

К.С.: Ясно ли е?

П.П.: Оригинално твърдение.

К.С.: Какво му е оригиналното! Няма прах за пране и дайте да се хилим.

П.П.: Доказано е, че половин час смях се равнява по калоричност на едно рохко яйце.

К.С.: И „ВЕРО“ няма. А пък яйца пуснаха она ден по осем стотинки парчето.

П.П.: Ако се върнете назад в годините, за коя своя постъпка съжалявате най-много и не бихте я повторили?

К.С.: Да Ви долея ли още вода?

П.П.: Благодаря! Водата е чудесна. Откъде я точите?

А.М.: Ами-и...

К.С.: Стига си дрънкал!

П.П.: Какви са най-близките Ви планове?

К.С.: Да открие един мой братовчед, дето работи в търговията. В едно семейство като няма прах за пране, все едно, че нищо няма!

П.П.: А с какво смятате да ни изненадат?

К.С.: Това си е лично негова тайна, която ще разкрия на Стефановден.

П.П.: Задълженията Ви като директор на Дома на литература - Хасково не са ли в ущърб на времето Ви за творчество?

К.С.: Как да не са? Не му остава време да намери прах за пране.

П.П.: Къде виждате своето място в съвременния литературен процес?

К.С.: Въкъщи.

П.П.: Като изключи себе си, кои други писатели и поети цените най-много го?

К.С.: Не са много. Ан-Георг, Антонио Бела, А. М. Бриз, А. М. Цветелин, М. Сидеров, Андрей Хвойнов. Може да има още някой и друг, но не съм поставена в течението.

П.П.: Ако не се лъжа, писали сте и стихове?

К.С.: Няма безгрешни хора.

П.П.: Какво е мнението Ви за славата?

А.М.: Ами-и...

К.С.: Не го преуморявайте!

П.П.: Скоро привършвам. Няма ли нещо, за което да съжалявате, че не сте го постигнали?

К.С.: Пералнята е пълна, а прах за пране няма никъде.

П.П.: Вие за втори път навършвате 35 години. Смятате ли да потретите?

К.С.: Както е тръгнало...

П.П.: И за да приключим, Вашето по желание към читателите на „Шегата настрана“?

К.С.: По-кратки интервюта и повече прах за пране.

П.П.: Благодаря за отзивчивостта!

А.М.: Ами-и...

К.С.: И той благодари за вниманието.

Сегодня отказываешься
 выпить с товарищами,
 а завтра предашь
 Родину!?

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ,

Този Каунъ създадоха баш бостанджийте Янко Митев

Фиололошки интервенции - Христо Лалев

Резили и карикатури - Борислав Данев

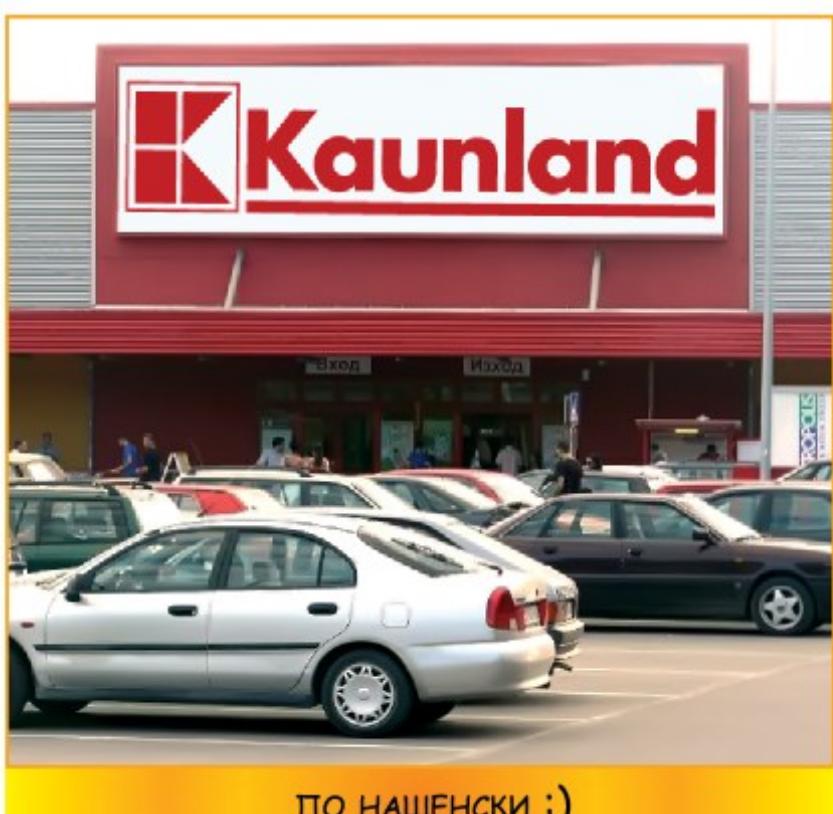
Печат - ЕТ "СЕЛЕКТ ПРИНТ" гр. Хасково

К юнци
К юмбета
К юмпютри

Михаил Гиков

ВЕСНИКЪ
НИ ПИЧЕЛИ!!!

ПО НАШЕНСКИ :)

НАДПИС НА КЕНАНСКА ТОАЛЕТНА

НА СВЕТОФАРА ДО ПАЗАРА

ХОРОСКОП

ОВЕН /КОЧ/ - За кърската любов криза няма. Побързайте преди да завали.	СТРЕЛЕЦ /АВДЖИЯ/ - Ако комшията иска много да ви почерпи, позволете му.
ТЕЛЕЦ /ТЕЛЕ/ - Младото началниче се ужасява от умници. Откога не сте се правили на будала?	КОЗИРОГ /ПЪРЧ/ - Активността ви е твърде силен. Внимавайте, шестата колежка е мъж!
БЛИЗНАЦИ /ЕШОВЕ/ - Ако децата ви пречат на молебста, пратете ги при тъщата - там да пречат.	ВОДОЛЕЙ /В и К/ - Не пращайте новата си любовница да ходатайства пред шефа. Може да му е дъщеря.
РАК /НАЗАДНИК/ - Новият колега иска да ви извести. Кажете на шефката си, че е гей.	РИБИ /БАЛЪЦИ/ - Налага се да покажете солидност и устойчивост. Спрете преди последната ракия.
ЛЪВ /ЛЪФ/ - Гаджето на морето ви е направило подарък. Идете на лекар.	
ДЕВА /МОМА/ - Дъщеря ви так иска пари за дрешки. Оженете я!	
ВЕЗНИ /КАНТАР/ - Жената се опитва да ви прави на маймуна. Я скръцнете със зъби!	
СКОРПИОН /СКРИПЯНЦА/ - Не се разстройвайте от неплатени сметки. Дръжте ги за кукуво лято.	

Ели Надалечвидева

•Приятел
ресторант

ЗА РЕЗЕРВАЦИИ:
моб.тел.: 0888/500 105

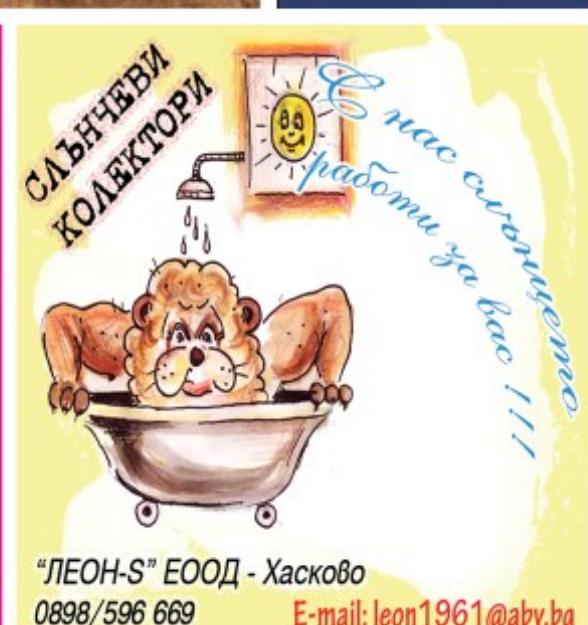
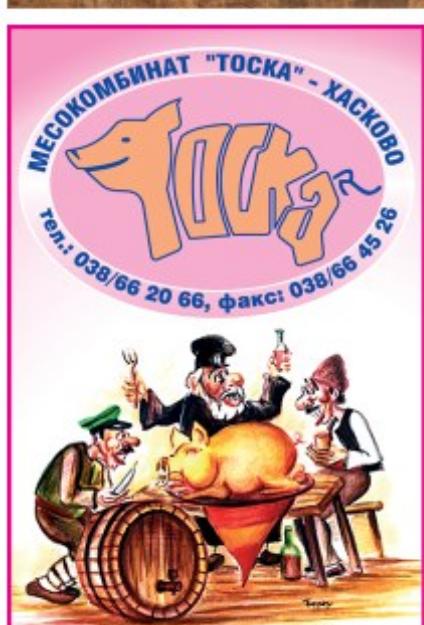
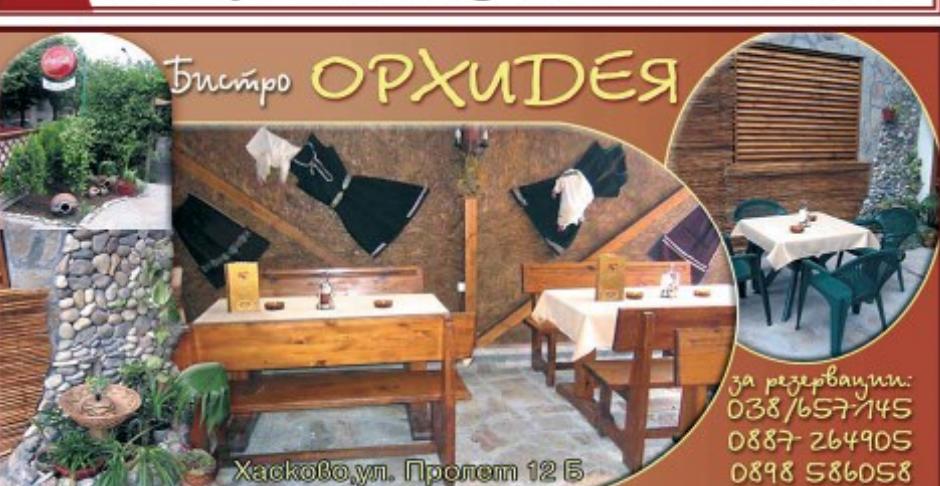
Старият Конак

ЗА РЕЗЕРВАЦИИ:
тел.: 038/588 533
моб.тел.: 0884/39 79 77

РЕКЛАМНА АГЕНЦИЯ
РА Артпрофил Хасково ул. Климент ЗА ет.1 ап.1
038/66 10 11; 0895 094 949; 0899 777 710

DELENA®
e-mail: delena@haskovo.spnet.net

“ЛЕОН-С” ЕООД - Хасково
0898/596 669 E-mail: leon1961@abv.bg

за резервации:
038/657 145
0887 264905
0898 586058